SÖMÜRÜCÜYE

YUMRUK

İŞÇİNİN SİYASİ GAZETESİ

Toplu Sözleşme Görüşmeleri Başladı

Maden işçisi 15 lira kademeli zam istiyor

İaşe bedeli : 150 lira

Çocuk parası : 50 lira

Seyyanen 10 yevmiye prim

Toplu sözleşme süresi 20 ay

Kanı pahasına, canı pahasına çalışan MADEN İŞÇİSİ HAKLARINI İSTİYOR.

Yeraltından çıkardığı tonlarca kömürün kârından pay istiyor, lâf değil.

Toplu sözleşmeye oturanlar ve çalışmadan kazananlar, 40 bin maden işçisinin hizmetinde olduklarını asla unutmasınlar.

Sermayedar sınıflar, kazancımız az diye, maden işçisini unutmaya kalkışmasınlar, zannetmesinler. Maden işçisinin mücadelesi başladığı zaman yanında olmak lâzımdır. İşte o zaman, işçiden yana mı, yoksa domuzdan yana mı oldukları daha iyi belli olur.

Toplu sözleşmede işçinin istedikleri mutlaka alınmalıdır.

SENDİKANIN İŞVERENDEN RİCASI DEĞİL EMRİ OLUR.

Sendikacılar, işverenle değil, işçiyle kol kola olmalıdır.

Maden işçisinin Bu toplu sözleşmeden Beklediği haklar

- 8 SAATLİK İŞ
- FAZLA MESAİ
- Kıdemli işçiliği teşvik ikramiyesi
- Başçavuşlar gibi İŞÇİLERE de KIDEM ZAMMI
- Gece vardiyasına zam
- ÇALIŞMAYA GÖRE İSTİHSAL PRİMİ
- Evlenme - doğum - ölüm yardımları
- KEYFİ CEZALARIN VE PRİM CEZALARININ KALDIRILMASI
- Daha sık iş elbisesi, daha sağlam bot
- YIPRANMA TAZMİNATLARININ MAHKEMEYE DÜŞMEDEN İŞLETME TARAFINDAN ÖDENMESİ

Kanı pahasına, canı pahasına çalışan MADEN İŞÇİSİ HAKLARINI İSTİYOR.

Yeraltından çıkardığı tonlarca kömürün kârından pay istiyor, lâf değil.

Toplu sözleşmeye oturanlar ve çalışmadan kazananlar, 40 bin maden işçisinin hizmetinde olduklarını asla unutmasınlar.

Sermayedar sınıflar, kazancımız az diye, maden işçisini uyutmaya kalkışmasınlar.

Hele sarı sendikacılar, kongrede yaptıkları gibi, bol palavrayla vaziyeti idare edebileceklerini zannetmesinler. Maden işçisinin mücadelesi başladığı zaman yanında olmak lâzımdır. İşte o zaman, işçiden yana mı, yoksa domuzdan yana mı oldukları daha iyi belli olur.

Toplu sözleşmede işçinin istedikleri mutlaka alınmalıdır.

SENDİKANIN İŞVERENDEN RİCASI DEĞİL EMRİ OLUR.

Sendikacılar, işverenle değil, işçiyle kol kola olmalıdır. Bunun için, toplu sözleşme görüşmelerine Ankara'da değil, Zonguldak'da devam edilmelidir.

- Evlenme - doğum - ölüm yardımları
- **KEYFİ CEZALARIN VE PRİM CEZALARININ KALDIRILMASI**
- **Daha sık iş elbisesi, daha sağlam bot**
- **YIPRANMA TAZMİNATLARININ MAHKEMEYE DÜŞMEDEN İŞLETME TARAFINDAN ÖDENMESİ**
- **Çocuk okutan işçilere tahsil yardımı**
- **Bölgelerdeki sağlık teşkilatlarının geliştirilmesi ve DOKTOR verilmesi**
- **Askerden dönenlere iş**
- **MALULİYETLİ işçilere iş**
- **1500 kilo kömür**

Maden işçisi bekliyor...

Zonguldak Sanayi İşçilerinin Karşılaştırılmalı Sosyal Hakları

Yapılan SOSYAL YARDIMLAR	Karabük Demir - Çelik İşçileri	Kdz. Ereğli Demir - Çelik İşçileri	E. K. İ. İşçileri
İAŞE BEDELİ (aylık)	75 lira	90 lira	75 lira
ÇOCUK YARDIMI	15 Tl.	20 Tl.	10 Tl.
TAHSİL YARDIMI	—	50 Tl.	YOK
DOĞUM YARDIMI	100 Tl.	250 Tl.	YOK
EVLENME YARDIMI	2,5 aylık ücret	500 Tl.	YOK
CENAZE YARDIMI	750 Tl.	—	YOK
İŞ KAZASI VEYA MESLEK HASTALIĞINDAN ÖLÜM TAZMİNATI	1500 Tl.	Karısına: 25.000 Tl. Çocuk: 5.000 Tl.	YOK

Maden işçileri kongresinde yapılan konuşmalar

DİLÂVER bölümünden, tabancı ustası HASAN TURAN

Pavyonlarda yatan daimi işçiye kömür verilmemektedir. Sendika başkanı ile konuşurken, bana neü ki: «sizin kömüre ihtiyacınız yok. Kaloriferli binalarda yatıyorsunuz." Arkadaşlar, bu haksızlıktır. İaşe bedeli yeterli değildir. Ayda 75 lira, bugünün şartlarına göre çok azdır. En az ayda 150 lira olmalıdır. Çocuk primleri de en az 25 lira olmalıdır. Sulu ve çamurlu yerlerde çalışanların bütün hakları savunulmalıdır. Sık sık elbise ve sağlam bot verilmelidir.

Üzülmez anbar memuru MUSTAFA YILIK :

Sendikacıların, kendi çıkarları için, 40 bin maden işçisini âlet etmiye hakları yoktur. Tayinle gelen sendika temsilcileri vaziyeti idare ediyorlar. Bu sendikacılar işçiye değil, işverene şirin görünmek isterler. Bunlar olsa SARI SENDİKACI olurlar. 10 milyona yakın bütçesi olan sendika, 20 senelik maden işçisine, 1000 lira yardım yapar. «Bu yardım iki misline çıkmalıdır»

KARADON bölümünden, başpuvantör İSMAİL ÜNLÜTÜRK :

Bir tarafta senede 3 bin kilo kömür alınırken, öbür tarafta maden işçisine 750 kilo kömür verilmektedir. Bir tarafda KIDEM ZAMMI verilirken, maden işçisine verilmemektedir. Bu adaletsizliklere son verilmelidir. 11 bin işçiye, bir doktor düşmektedir. Bu ne biçim iştir? Karadon ve Gelik'de işçilerin yüzde doksanı köyüne gider gelir. Vagonlar kifayetsizdir. Sendikacılar bu işlere bakmamaktadırlar. Zonguldak'da oturan bazı kişiler, bölgeye işletme arabasıyle bedava gidip gelir. İşçiler ise kendi paraları ile gidip gelir.

KİLİMLİ bölümünden kamacı TARIK ÖZKADEM :

Sendikacılıkta dalavereler dönüyor ARKADAŞLAR, BİRLEŞELİM. İş elbiselerimiz incedir. Verilen botlar 15 gün sonra deliniyor. Bu ne biçim iştir? Arkadaşlar, dâvalar avukatlara gitmesin. İşletme de tazminatları dalavere yapmadan ödesin. Ölen bir arkadaşın tazminatını doğrudan doğruya işletmeden almak istedik. 13 bin lira verdiler. Halbuki, mahkemeden kırılan bir kol için 26 bin lira alınıyor. HER ÇIKAN BİR KİLOGRAM KÖMÜRDE YARIM GRAM KAN VARDIR.

Temsilci Hasan Yaman, 1950 denberi sendikanın sırtından geçiniyor. Benim seçtigim adam vazifesini yapar. Yapmazsa ağzına sıçarım. Bu toplu sözleşmede 5 lira alınırsa çalışmam. Biz hakkımızı istiyoruz. Yemekhanede Amerikan yardımı yemekler yediriyorlar bize. Artık konserva yemiyeceğim. Sosyal bakım müdürü yemekhaneye geldi. Yemekleri şikâyet ettik. Bize, «Bunlar dana etidir, sığır etidir kardeşim» dedi. Bunun üzerine ben, «Bu eti, akşamleyin çoluğuna, çocuğuna sen yedirebilir misin?» dedim. Cevap veremedi.

İHSANİYE bölümünden kontrol SATILMIŞ ELLİBEŞ :

Bir elma 4-5kuruştur arkadaşlar. Sekiz çocuklu bir ailenin, her bir kişisi bir elma yese 360 kuruş eder. Bu ne pahalılıktır arkadaşlar? Maden işçisine asgari ücret 18 lira değil, 35 lira verseler azdır. Ereğli Demir-Çelik işçilerinden ilham alıyoruz. Ocak işçilerinin de hepsi sanatkârdır. Zonguldak maden işçisi her gün harp eder. Evinden çıkarken helâlleşir ailesiyle. KAZMACININ YÖVMİYESİ 40 lira OLMALIDIR. Zorla kazmaya gönderilmemelidir. Kendi isteğiyle gitmelidir. Arkadaşlar ocak ziyan etmez. Bir kazmacı icabında 25-30 ton kömür çıkartır.

İNCİR HARMANI bölüm. başpuvantör ALİ OSMAN İNCE :

Zonguldak maden işçilerinin sendikal mücadelesi

Zonguldak Maden İşçileri Sendikasında 1959 yılından itibaren işçinin sesi duyulmaya başladı.

12. GENEL KURUL VE OLAYLAR :

1959 yılının ilk aylarında zamanın sendika ikinci başkanı MEHMET ALPDÜNDAR, Ankara'da bir basın toplantısı yaptı. Bu toplantıda: «Maden işçilerine istedikleri zam verilmezse, işçinin randımanı düşürmekte hakkı vardır» dedi. O tarihlerde, haklarını alamıyan işçilerin yapabildikleri tek şey randımanı düşürmekti. Bugün olduğu gibi, zamanın işçi düşmanı iktidar ve muhalefet partileri, maden işçilerine ve Mehmet Alpdündar'a karşı cephe aldılar. Alpdündar derhal işçi mümessilliğinden atıldı. Demokrat Parti'den ihraç edildi. Bu hava içinde kongre toplandı. Kongreye polis kordonu altında, 169 delege ve 500 den fazla maden işçisi dinleyici katıldı. Alpdündar daha kongrenin ortasında polis zoruyla salondan dışarı atıldı. Maden işçisi bu olayı protesto etmek için, 57 delegesiyle birlikte salonu terketti. Muzaffer Yılmaz başkan seçildi ve kongre sona erdi. Daha sonra da Alpdündar işten atıldı.

1965 KOZLU OLAYLARI VE SENDİKA

İşçilerin direnmesiyle, patronlar, 1963 yılında, işçilere GREV ve TOPLU SÖZLEŞME YAPMAK hakkını vermek zorunda kaldı. Ama bu arada sendikacıları avladı. Çünkü, işveren 20 bin işçiye 5'er lira zam yapacağına, 10 sendikacıyı 5 er bin liraya satın alıyordu. Alan da memnundu, satan da.

İşveren E.K.İ. ve Zonguldak Maden İşçileri Sendikası yöneticileri de bu alış verişde yerlerini almışlardı. Keyiflerine bakıp, yan gelip yatıyorlardı. Bütün bu durumlar maden işçisinin gözünden kaçmıyordu. Her yeni horlanmayı, her yeni haksızlığı sineye çekiyor, «sırası gelir» deyip bekliyordu. Maden ocaklarında iş güvenliği olmayışı, ücretlerin azlığı ve LİYAKAT ZAMLARININ dağıtımındaki adaletsizlik bardağı taşıran son damla oldu. Maden işçisi bütün birikmiş hırsıyla kükredi. 9 Mart 1965 de Karadon bölümü maden işçileri ilk direnişe geçti. Gelik ocağında çalışan 1500 maden işçisi ocaklara inmedi. Olay kısa Zonguldak maden işçisinin mücadelesi 2 çileri jandarma dipçiğiyle ocaklara sokuldu.

1968 DİLAVER YÜRÜYÜŞÜ

6 Şubat 1968 günü, maden işçisi çelik yumruğunu sıkmış, GREV diye haykırıyordu. GREV DİYORDU MADEN İŞÇİSİ. Çünkü :

- **İşveren ve sendika toplu sözleşmeyi uzattıkça uzatıyordu.**
- **Ankara'nın en lüks otellerinde, maden işçisinin alınteri oluk oluk harcanıyordu.**
- **İşçiler hâlâ mühendislerden ve başçavuşlardan köle gibi dayak yiyordu. Olur olmaz bahaneyle işinden atılıyordu. Ceza üstüne ceza alıyordu.**
- **Hayat pahalılaşmış, maden işçisine hâlâ beklediği zam haberi gelmemişti.**

Maden işçisi toplu sözleşmenin bitmesini 45 gün tevekkülle bekledi. Sessizce bekledi. Ama bu sessizlik maden işçisine has korkutucu bir sessizlikti.

Ve maden işçisinin GRİZUsu patladı :

G R E V ! . .

DİLAVER - ASMA - ÜZÜLMEZ maden işçileri sel gibi aktılar. Koca hükümet meydanı maden işçisi ile doldu. Hesap soracak sendikacı arıyorlardı. Ama karşılarında yine polisi ve jandarmayı buldular. Yine jandarma dipçi ve fazladan polisin sis bombası.

İşçinin karşısında, patronların iktidarı ve Osman İpekçi'nin sarı sendikası vardı. Peki İşçinin yanında kim vardı? HİÇ KİMSE!..

Olay yerine gelen bakanlar, işçiyi aptal yerine koyan nutuklar atıyorlardı. Herkes maden işçisine akıl hocalığı yapmak istiyordu. Maden işçisi ile beraber mücadele edenleri ise polis çoktan tutuklamıştı. Maden işçisinin gazetesi SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK, polis tarafından toplatılmış, gazeteyi dağıtanlar yakalanıp mahkemelere verilmişti. Çoğunluğu Türkiye İşçi Partili birçok işçi, işinden atıldı.

Bu olaylardan onbir gün sonra toplu sözleşme imzalandı. İşçi istediği zammı aldı. Sendika ağaları da, maden işçisinin Grevle aldığı zammı, «ben aldım» diye böbürlenip durdu.

GELİK 1970 VE SONRASI :

Maden işçisinin İpekçi'den yediği kazık canına tak etmişti. Artık sendikasına sahip çıkmak istiyordu. Sendikada dönen dolapları çok iyi biliyordu. İşte bunun için, seçim sonuçlarını öğrenir öğrenmez, seçimleri

her bir kişisi bir elma yese 360 kuruş eder. Bu ne pahalılıktır arkadaşlar? Maden işçisine asgari ücret 18 lira değil, 35 lira verseler azdır. Ereğli Demir-Çelik işçilerinden ilham alıyoruz. Ocak işçilerinin de hepsi sanatkârdır. Zonguldak maden işçisi her gün harp eder. Evinden çıkarken helâlleşir ailesiyle. KAZMACININ YÖVMİYESİ 40 lira OLMALIDIR. Zorla kazmaya gönderilmemelidir. Kendi isteğiyle gitmelidir. Arkadaşlar ocak ziyan etmez. Bir kazmacı icabında 25-30 ton kömür çıkartır.

İNCİR HARMANI bölüm. başpuvantör ALİ OSMAN İNCE :

İaşe bedeli, seyyanen, 2,5 liradan, 6,5 liraya, 2 liradan 5 liraya çıkartılmalıdır. Ayrıca çocuk primleri 10 liradan 25 liraya yükseltilmelidir. Guruplu işçiler iki gün mazeret izni alsa ,aylık kömür haklarını kaybetmektedirler. Bunun düzeltilmesi gerekir. Hesabi primlerin istihsale yardımcı olanlara dağıtılması, takdiri primler için de kesinlik ifade eden bir maddenin toplu sözleşmeye konması lâzımdır. Ocak içi için verilen botlar, değiştirilmelidir. Ya çizme, yahut Beykoz botları verilmelidir. Yazlık ve kışlık elbiseler devamlı olarak verilmelidir. Halbuki bize yalnız yazlık elbise verilmektedir. Onbuçuk Tefen trenin Balıkısık'a kadar gitmesini istiyoruz. 8 saat yerine 12 saat çalıştırma kaldırılmalıdır. Sonpuvantaj sistemi çok yalnıştır. Çalışmayanlar para almaktadır. Sonra müessese zarar ediyor diyorlar. Kabahat kendilerindedir.

UZUN MEHMET bölümünden, başçavuş YÜKSEL ARSLAN :

İş kazaları gittikçe artmaktadır. 1969 senesinde 69 ölü, 8000 yaralı verilmiştir. Arkadaşlarımız mesleki hastalıklarından dolayı malûliyet aldıkları zaman, dış servislerde çalışmaları lâzımdır. Fakat işveren emeklilik haklarını düşünmeden, bu arkadaşlarımızın iş akitlerini fesih etmektedir. Buna bir çare bulunması şarttır. Arkadaşlar, kazmacılar 16 saat çalışmakta ve bunun karşılığı verilmemektedir. Yapılan fazla mesailerin muhakkak ödenmesi gerekir. Geelim temsilcilik meselesine. Sendikcılar yalnız cezaları af ettiriyorlar. Başka bir işe yaramıyorlar. İşçi tarafından katiyyen benimsenmiyorlar. Sendika temsilcilerinin teminatla bağlanmasına karşıyız. Bu kaldırılmalıdır.

KOZLU bölgesi atelyesinden, demirci HAKKI CENGİZ :

Geçen sözleşmede 4 - 5 lira zam alındığı zaman, soğanın kilosu 75 kuruştu. Şimdi 3 lira. O halde, bu sözleşmede zam olarak 15 lira alınmalıdır. Nezaretçi 1300 lira pirim alırken, kazmacı 400 liradan fazla alamaz. Nezaretçi ile işçi, Almanya ile Türkiye gibi birbirlerinden uzaklaşmışlardır. Mekanik olarak bugün benim pirimim 50 lirayı geçmez. İşçiler kuyu dibinde bir saat bekliyorlar. İşte hastalık bu yüzden oluyor. İaşe parası iki liradır. İki simit, bir çay, bir şişe su, işte sana iki lira. Toplu sözleşme sırasında işverenle bir yemek yenecek. Ve tutarı, işverene gösterilerek iaşe bedeli olarak toplu sözleşmeye yazılacak. Bunu not etsin arkadaşlar. Beşikteki çocuk, gıdasızlıktan yaşayamıyor. Bir öğün yemek 15 liradır şimdi. Çocuk parası 10 lira olur mu? Osman İpekçi, geçen toplu sözleşmeden sonra, pirim yolsuzluğunu üç ay içinde halledeceğim dedi. Hâlâ halledecek bu pirim yolsuzluğunu...

«sırası geli» deyip bekliyordu. Maden ocaklarında iş güvenliği olmayışı, ücretlerin azlığı ve LİYAKAT ZAMLARININ dağıtımındaki adaletsizlik bardağı taşıran son damla oldu. Maden işçisi bütün birikmiş hırsıyla kükredi. 9 Mart 1965 de Karadon bölümü maden işçileri ilk direnişe geçti. Gelik ocağında çalışan 1500 maden işçisi ocaklara inmedi. Olay kısa Zonguldak maden işçisinin mücadelesi 2 zamanda yayıldı. Toplam 5000 ni aşkın maden işçisi greve başladı. Satılık sendikacıları ve işvereni, kısaca sömürü düzenini protesto etti.

10 Mart'da, polis grev yapmaktan 49 işçiyi nezarete aldı. Ama maden işçisinin direnişi kolayca bastırılacağa benzemiyordu. Olaylar Kozlu bölgesine sıçradı. Jandarmaya «işçinin üzerine ateş» emri verildi. SATILMIŞ TEPE ve MEHMET ÇAVDAR, jandarma kurşunlarıyle can verdi. İşçinin üzerine jandarmanın saldırmasına göz yuman sarı sendikacı OSMAN İPEKÇİ güya, işçiyi yatıştırmak için Kozlu'ya gitti. İşçiden lâyık olduğu dersi aldı. Canını polis sayesinde zor kurtardı. Bu olaylar için zamanın hükümeti, işçinin bu hareketini «KÖMÜNİSTLİKTİR» deyip, kesti attı.

Ve nihayet 12 Mart günü, 16 vardiyası işleşme imzalandı. İşçi istediği zammı aldı. Sendika ağaları da, maden işçisinin Grevle aldığı zammı, «ben aldım» diye böbürlenip durdu.

GELİK 1970 VE SONRASI :

Maden işçisinin İpekçi'den yediği kazık canına tak etmişti. Artık sendikasına sahip çıkmak istiyordu. Sendikada dönen dolapları çok iyi biliyordu. İşte bunun için, seçim sonuçlarını öğrenir öğrenmez, seçimleri protesto etti.

Ne demek? Sen, hem «BENİM ZONGULDAK'DA KIRK BİN DAVARIM» de, hem tekrar sendika başkanı seçil...

Gelik bölgesi maden işçileri, aynı gece topluca sendikaya yürüdü. 6500 maden işçisi, tam üç defa jandarma barikatını aştı ve şehre indi. Sarı sendikacılar her zaman olduğu gibi, yine kaçacak delik ve kendilerini koruyacak polis ve jandarma arıyorlardı.

Ve mükellefiyet devri geçti derken, daha beter bir mükelleifyet devri geri geldi. Maden işçisi yıllar sonra tekrar jandarma dipçiği ile ocaklara indi.

İşte yine topu sözleşme devresi.

Ve maden işçisi korkutucu sessizliği ile sonucu bekliyor...

Maden işçisi gözüyle kongrenin yorumu

Mayıs ayında yapılan Sendika kongresi dört gün sürdü. Seçimleri yine eski yönetim kurulu altı oy farkla kazandı. OSMAN İPEKÇİ tekrar başkan oldu. Neticeden maden işçileri memnun olmadılar. Gelik ve Karadon işçileri seçimeri protesto için yürüyüş yaptılar.

Aynı sendika yöneticilerinin seçilmesinde kabahat yalnız delegelerin miydi? Hayır. Asıl kabahatli böyle delegelere oy verenlerdir. Kongreye çoğunlukla, maden işçisinin hakkını dile getirecek delege gönderilmemiştir. Sendikaya musallat olmuş menfaat şebekesini yönetimden kovacak delege gönderilmemiştir. Bu birinci hatadır. Bunun için gelecek sefere muhakkak maden işçisi delegeler gönderilmelidir kongreye. Bu şarttır. Ancak o zaman OSMAN İPEKÇİ gibi başkanlar çıkıp da, kongrede «Mesele EMEK ile SERMAYEnin dengesini sağlamaktır» diyerek, işverene ve patronlara şirin gözükemiyecektir. Çünkü: mesele, EMEK ile SERMAYE ARASINDA DENGE KURMAK DEĞİL, İŞÇİYİ SÖMÜREN SERMAYEDAR SINIFLARIN HAKİMİYETİNE SON VERMEKTİR.

Seçimleri yine sarı sendikacılar kazandıysa da, kongre eski kongrelerden çok farklı oldu. Bu sefer birçok delege gayet olumlu tenkitler yaptı. Gelecek kongreye, bütün bölgelerden maden işçisi delegeler geldiğinde, sendika işçinin sendikası olacaktır. Ve böylece sermayedar sınıflara karşı, iş gücünün yani işçinin hakkını müdafaa eden hakiki yöneticiler iş başına getirilecektir.

Sömürücüye YUMRUK

işçi hareketleri gelişiyor

Geçtiğimiz ay binlerce İŞÇİ hak arama mücadelelerine devam ettiler. Zonguldak'da — Gelik bölgesi MADEN İŞÇİLERİ PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ yaptı.

İstanbul'da — Sungurlar Kazan Fabrikasında — E.Ç.A. Pres Fabrikasında — Çiti Sabun Fabrikasında İŞÇİLER İŞGAL direnişi YAPTILAR.

İstanbul'da — İzsal Maden Eşya Fabrikasında İŞÇİLERİN GREVİ 50 gündenberi devam etmektedir.

Üretim aracı olan bu fabrika ve maden ocakları, (BURJUVA) sermayedar sınıfına dahil patronların malıdır. Sermayedar sınıfların hâkim olduğu KAPİTALİST düzende, üretim araçlarına sahip olmıyanlar işçilerdir. Fabrikalarda, maden ocaklarında çalışan işçilerin kendilerine kazanç getirecek bir malları yoktur. Ancak, patrona veya patronların söz sahibi olduğu E.K.İ. gibi devlet işletmelerine İŞGÜÇLERİNİ satarak yaşarlar.

Artık bir fabrikanın veya maden ocağının işçileri direnişe geçti mi, yalnız olmadıklarını biliyorlar. Direnişin başladığını duyan diğer işçiler de, arkadaşlarına omuz vermekte gecikmiyorlar.

Ayrıca, işçilerin SENDİKALARI vardır. İşçinin sendikasına ödediği paralar, sendika kasasında birikmektedir. GREV veya İŞGAL direnişlerinde bu paralar, işçilerin ihtiyacını karşılar. Bunun için, sendikaya kesilen paraların Ankara - İstanbul barlarında harcanmaması lâzımdır. Bu paraların kendi mücadelesi için lâzım olacağını her işçi bilmelidir. Ve sendikasının masraflarını kontrol etmelidir. Sendikayı siyasetin dışında ve patronların yanında gösteren her sendikacı işçi sınıfına ihanet etmektedir. Sendika siyasetin dışında olamaz. Sendikayı kuvvetli yapan, işçilerin birliği ve inkılapçı gücüdür. Sendikaya grev kararı aldıran ve yapan işçilerdir.

İŞÇİLERİN, patronlara karşı verecekleri İKTİSADİ MÜCADELENİN yani ekmek mücadelesinin teşkilatı SENDİKADIR.

İŞÇİLERİN, patronlara karşı verecekleri, SİYASİ MÜCADELENİN teşkilatı da PARTİDİR.

İşçiler haklarını aradıkları zaman, işyerlerine jandarma gönderiliyor, polis gönderiliyor. Patron işçileri işinden attığı zaman, işçilere haksız yere ceza yazıldığı zaman neden jandarma, polis patrona karşı gönderilmiyor? Çünkü, patronların patronluğu yalnız fabrikada kalmıyor. Patronlar ve adamları aynı zamanda memleketin idresinde de patrondur. İktidar, patronların iktidarıdır. Onun için sadece fabrikadaki, maden ocağındaki patrona işletme yöneticilerine karşı değil, bütün patronlara ve onların iktidarlarına karşı mücadele verilmelidir.

Kendi partimizin etrafında toplanalım.
Bütün işçiler, birbirimizin direnişlerini destekleyelim.
Destekleyelim ki, birleşelim ve güçlü olalım.
Güçlü olalım ki, kendi düzenimiz olan SOSYALİZMİ kuralım.

Armutçukdan gelen mektuplar

Bizler Armutcuk işzileri oarak, sizin, bizim menfaatımızı korumak için hazırladığınız gazete vasıtasiyle sesimizi sendikaya, işverene, ilgililere duyurmak istiyoruz. Bizler Armutcuk işçileri birçok haksızlıklara maruzus. Meselâ pirim, mesai başta gelen dâvalarımız. Hafta tatilini çalıştığımız zaman işveren yerine izin yaptırıyor. İş icabı çalışıyoruz. Mesai almamız icap ettiğine göre vermiyor. Sendika temsilcilerimiz hakkımızı korumuyorlar. Çünkü işletmenin konforlu evinde oturuyorlar. İstihsalin kârından senebaşı kırmızı zarf şefin, mühendisin cebine gizlice gire. İşçiye gelince, bölgemiz zarar etti...

Kazmacı Ustası

★

Biz işçi arkadaşlar ilerlemeden pirimi alamıyoruz. Şefler, nezâretçiler kıdem zammı alıyor. İşçiye gelince sözleşmeyi bekle diyorlar. Temsilciler derdimizi dinlemez. Sendika son anlaşmada, işçiyi işverene sattı. İkiye ayırdı işçiyi. Biz kısmı istifade etti zamdan. Çoğunluk istifade edemedi. Bölgemizde işçi bahçelerde çalıştırıyorlar. Bu duruma sendika müdahale etmiyor.

Kazma İşçisi

★

Sendikamızın 4. dönem toplu sözleşmenin anlaşmasını 20 ilâ, 24 ay olmasını biz işçiler istiyoruz. Sebebi 30 veya 36 ay gibi uzun süreli olursa, ona göre fiyat artışı, hayat pahalılığı da yükselecek. Zavallı işçi beklesin bir dahaki anlaşmayı. Alınan zam 6-7 olsun, normal sayılır. Yeter ki anlaşma 20 ay olması şarttır. Böyle olmasını sendikadan temenni ediyoruz.

Not : Başkanın kendi deyişine göre, verilecek zammın 7 - 8 arası olacatı tahmin ediliyor. Havzanın bugünkü şartlarına göre öyle anlaşılıyor.

Armutcuk Maden İşçisi

★

İşçi yıpranma almış, doktor raporuyla çıkmış. Bunun hakkı mahkemeye lüzum görülmeden verilmeli. İşçi hiç uğraşmamalı. Çünkü raporu elinde olduğuna göre niçin uğraşsın. Sendikası müdafaa etmeli.

Kazmacı Yedeği

★

Lavuar, atelye pirimi ayın 26 sında konduğu zaman işçiye listeyle bildirilmeli. Sendika temsilcilerimiz iş sahalarında dolaşmalı. İşçilerle sohbet etmeli. Maalesef yapılmıyor.

Lavuar İşçisi

★

En ağır inşaat direk işi. Bu işlerde çalışan işçilerin içinde 10 liradan fazla pirim almıyan işçi çoktur. Hiç almıyan da vardır. Mühendislere gelince senebaşı gizlice kırmızı zarf onlara verilir.

Dışarı İnşaat İşçisi

★

İşin en ağırını direk inşaatçısı görüyor. Pirimin en azını bizler görüyoruz. Bir yövmiye tutarında pirim görmiyen arkadaşlarımız var. İşçi pirimi ne yapacak diyen sendika delegelerimiz var. Biz işçiler, işverene köle olduk. Sendika temsilcilerimiz var. Bunları istemiyoruz. İşçiyi iş saatinde bahçesinde çalıştıran şefler var. Bunları önleyecek sendikacı istiyoruz.

Çilekeş İşçi

★

Bizim haklarımızı sendika müdafaa etmeli. İşçi doktor raporuyla stop olmuş, çalışamaz durumda. Rapor elinde. Parasını alması lâzım. Fakat günlerce uğraşıyor. Öküzünü, ineğini, tarlasını satıp mahkemede uğraşıyor. Ne lüzumu var. Sendika seyirci kalıyor. Sendikanın yapacağı görev bu mudur? Hazır yiyici Osman İpekçi'den soruyoruz. Yeter artık biz zavallı işçilere...

Kazmacı

★

İşçiden piri mcezası kaldırılmalı. Bizim servis âmirimiz her ay 200 lira pirimi geri çeviriyor. Bu pirimin yarısı ona veriliyor.

Lavrar İşçisi

★

Sendikam bizleri son anlaşmada, bizi işverene sattı. Br seferki anlaşma da öyle olmasın. Temennilerimiz işçinin lehine olsun. Bölgemizde bulunan temsilciler beni müdafaa etsin. Biz işçinin sırtından geçinmesin. Bölgemiz mahrumiyet bölgesidir. Vatandaş askerden gelmiş, yazıhane önünde iş bekliyor. Alamıyor. İltimaslı, işi bırakmış aradan zaman geçmiş, yine de alıyor. Bu gibi işler kaldırılmalı.

Dışarı Makine Bakım İşçisi

Yumruk gazetesi

Karabükte dağıttırılmadı

Maden işçilerine çağırı

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİ, Zonguldak maden işçilerinin gazetesidir. Yani senin gazeten.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİ üç

ama işçiler yüzlerce. Sen onlardan korkma. Onlar senden korksun. SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK'u engellemek istiyen herkesle mücadele etmen senin en büyük görevindir.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK senin gazeten-

Yumruk gazetesi

Karabükte dağıttırılmadı

Sömürücüye YUMRUK maden işçilerinin gazetesidir. İşçi sınıfının meselelerini yazar. Zonguldak maden işçisinin, Ereğli demir - çelik işçisinin ve Karabük demir - çelik işçisinin mücadelelerini yazar. Yazar amma bu yazdıkları, her yerde oduğu gibi, Karabük'deki satılık sarı sendikacıların ve onların uşaklığını yapanların hoşuna gitmez. Demir ticaretindeki milyonlar vuranların ve onların koruyucusu siyasi iktidarın hoşuna gitmez. Onun için Sömürücüye YUMRUK un Karabük de dağıtılmasını istemezler. Güçlü sesinin, madenci sesinin Karabük de duyulmasını ve Karabük demir - çelik işçisine seslenmesini, onu uyarmasını istemezler.

Önce gazetemizde çalışan arkadaşlarımızı dövdüler. Dağlara kaçırıp işkence ettiler. Geçen sayımızı dağıtmak üzere Karabük'e giden 23 sosyalist arkadaşımızı ise daha sokakta gezerken polisler posta ettiler. Sarı sendikacıların tahrik ettiği bir kaç zavallının bağırıp çağırması üzerine arkadaşlarımızı tutukladılar. Tam 19 gün arkadaşlarımız cezaevinde kaldılar. İşçi ve memur olanlar işinden atıldı. Talebe olanlar sınıflarında kaldılar. Fakat bunlar bizi yıldırmaz. 23 devrimci hapse girer, onun yerine 123 tanesi çıkar. İşçilerin ve yoksul köylülerin iktidarıkuruluncaya kadar bu mücadeleye devam eder. Bu yola baş koymuş sosyalist devrimcileri ise hiç bir güç yolundan döndüremez.

YAŞASIN İŞÇİ SINIFI
YAŞASIN SOSYALİST DEVRİMÇİLER !...

Maden işçilerine çağırı

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİ, Zonguldak maden işçilerinin gazetesidir. Yani senin gazeten.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİ üç yıldanberi çıkıyor. Her gurupta, bütün maden bölgelerine ve ayrıca Karabük, Ereğli gibi diğer fabrika iş yerlerine dağıtılıyor.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK, işçi dâvalarını yazar. Yoksul köylülerin ve orman köylülerinin dertlerini yazar. İşçilerin ve yoksul köylülerin kurtuluş yollarını yazar.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK niçin çıkıyor?
YUMRUK, işçi sınıfına yol göstermek için çıkıyor.

YUMRUK, bütün işçileri yaptıkları mücadelelerde desteklemek için çıkıyor. Ve bu mücadelede bütün işçileri birleştirmek için çıkıyor.

MADEN İŞÇİLERİ...
SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİ bütün işçilere açıktır.

Sen de yaz...

Kendi dâvanı, haklı mücadeleni yaz.

Bu mücadelede uğradığın haksızlıkları, düşündüğün çareleri, öğrenmek istediğin konuları, duyurmak istediğin işçi haberlerini yaz...

MADEN İŞÇİLERİ...

Sömürücüye YUMRUK'un her sayfasını ve her satırını dikkatle oku. İşyerlerinde, pavyonlarda ve kahvelerde diğer işçilerle birlikte oku. Yazılanları arkadaşlarınla konuş, müzakere et. Doğrularını, yalnışlarını bize bildir.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİNİ ve onun mensuplarını, işçi düşmanlarına karşı sen de müdafaa et. Arka çık. Çünkü onu korumak, aslında kendi mücadeleni ve kendini korumak demektir.

Gazetenin dağıtılmasına mani olmak istiyenlere ve dağıtımından sonra elinden almak istiyenlere karşı koy. Onlar bir kişi, iki kişi, ama işçiler yüzlerce. Sen onlardan korkma. Onlar senden korksun. SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK'u engellemek istiyen herkesle mücadele etmen senin en büyük görevindir.

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK senin gazetendir. Onun daha iyi ve daha çok basılması için ve parasız olarak bütün işçilere dağıtılması için yardımına ihtiyacı vardır. İşçilerin göndereceği her bir lira, iki buçuk veya beş lira, gazetenin gücünü bin misli arttıracaktır. Çünkü bu gazete ne patronların, ne de işçinin

sırtından geçinen sarı sendikacıların gazetesidir. Ancak işçilerin yardımıyla yaşamaktadır ve yaşıyacaktır.

Göndereceğin her yazı, her haber işçilerin birliğini perçinliyecektir. Fakat mesele bununla bitmez. Her şeyiyle senin olan bu gazeteyi daha yakından tanıman lâzım. Boş zamanında bu gazetenin idarehanesine gel. Onu çıkaranlarla konuş. Fikirlerini söyle.

MADEN İŞÇİLERİ...
SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK GAZETESİ SENİN GAZETENDİR.
ONUNLA HABERLEŞ...
ONU DESTEKLE...

Sömürücüye Yumruk adına
HÜSAMETTİN GÜVEN

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK

İstanbul Sungurlar kazan fabrikasında işgal

İstanbul - Alibeyköy semtinde, Sungurlar Kazan Fabrikası vardır. Fabrikada 650 işçi çalışır. Çelik kazanlar yapılır. İş zorludur. Verilen ücret azdır. Patronun baskısı vardır. Fakat işçiler de zorludur.

Patron,

İşçilerin istedikleri sendikaya üye olmalarına mani olduğu için, işçilerden bir kısmını haksız yere işinden attığı için, ve işçilere baskı yaptığı için, yiğit Sungurlar işçileri, fabrikayı işgal etmişlerir.

1968 Dilaver grevlerinden sonra işletmeden çıkarılan, gazetemizin sahibi ve Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri, maden işçisi HÜSAMETTİN GÜVEN, çalıştığı bu fabrikadaki İŞGALde de, işçilerle birlikte, omuz omuza, patronlara ve onların iktidarlarına karşı mücadele etmiştir.

İşçiler, bu işgal mücadelesinde çok dikkatli hareket ettiler ve çok şeyler öğrendiler. Kendi aralarında, işgali yönetmek için bir komite kurdular. Komitenin emirleri bütün işçiler tarafından disiplinle yerine getirildi. Komite, fabrika müdürünün odasına el koydu ve çalışmaları oradan idare etti. Patron ve bütün memurları fabrikadan çıkarıldı. Ve bir daha içeri sokulmadı. Fabrikanın etrafında barikatlar kuruldu. Polis ve jandarmaların saldırısına karşı tedbir alındı. Gece gündüz nöbet tutuldu. Fabrikaya, işçiler arasına girmek istiyen patron casuslarını ve sivil polisleri tespit edip, hepsini kovaladılar. Heyecanlarını ve güçlerini, kendi marş ve türkülerinde dile getirdiler. Hiç yılmadılar. İşçiler, gelen işçi arkadaşları, işgale kuvvet kazandırdı. İşçinin birlik gücünün, eninde sonunda patronu yeneceğini bildiler. Kendi güçlerine inandılar. İnançlarından asla şüphe etmediler.

Bu mücadelenin sonunda, işçiler zaferi kazandılar. İstedikleri sendikaya üye oldular. İşten atılan arkadaşlarını tekrar işe aldırdılar. Ve patronun baskısını kaldırailar. İşçiler bu m ü c a d e l e d e şunu da öğrendiler. Fabrika işgali bir suç değil, işçinin tabii direnme hakkıdır. Ancak bu hakkı işçiden almak istiyen, işçi düşmanı Adalet Partisi iktidarı, işgali suç sayan bir kanunu meclise getirmiştir. Fakat işçi sınıfı bu hakkını kaybetmemek için birlik olup direnecektir. Direnmelidir.

Türk-İş Kongresi yapıldı

Mayıs ayı içersinde, Türkiye'nin en büyük sendikası olan TÜRK-İŞ Erzurum'da 8.ci

İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ İÇİN istenilen GENEL GREV HAKKINA Çalışma Bakanı, «Bu-

YORUM

Maden işçileri

Toplu sözleşme görüşmeleri başladı. Ücretlere alınacak ZAM merakla bekleniyor. Bütün işçiler bu zamdan medet umuyor.

MADENCİLER, gözler yanlız toplu sözleşme görüşmelerine takılıp kalırsa, beklenen dağlara kar yağar. Daha uzaklara ve daha çok şeylere bakmak lâzımdır.

Dünya'da ve Türkiye'de önemli olaylar olmaktadır.

Evvelâ Dünya'nın Jandarmalığını yapan AMERİKA karışık durumdadır. Ve gittikçe karışmaktadır. İşsizlik günden güne artmaktadır. Harp masrafları sebebiyle iktisadiyatı gittikçe batmaktadır. Amerika'da büyük patronlar herşeye hâkimdir. İstedikleri zaman hükûmet başkanlarını bile vurduracak güçleri vardır. Bu patronlar, kazançlarını devam ettirebilmek için, uçak, bomba, silâh gibi harp malzemesi satmak isterler. Ve işte bunun için hâlâ yeni yeni harpler çıkarmaktadırlar.

Amerika, Yoksul Arap Halklarını sömürebilmek ve Ortadoğudaki petrolleri elinde tutabilmek için İsrail ve Yunanistan'a silâh yığmıştır. Vietnam'da Dünya'ya rezil olan Amerika, bu sefer Vietnam'ın komşusu KAMBOÇYA'ya saldırmıştır. Orada da dersini alacak, yine Dünya'ya rezil olacaktır. İktisadiyatı daha da batacak, işsiz kalan işçiler baş kaldıracak ve çok yakın günlerde Amerika'da büyük olaylar olacaktır. Ve bu olayların bütün Dünya'da tesiri görülecektir.

Gelelim TÜRKİYE'ye...

Patronlardan yana ve işçi düşmanı Adalet Partisinin politikası iyice belli olmuştur.

Memleketin iktisadiyatı gittikçe bozulmaktadır. Amerika dış yardımları kesmiştir. Bütçe 2 milyar lira açık vermiştir. Hükûmet bu açığı kapatmak için yeni vergiler getirmektedir. Kol saatinden, meyhaneye kadar akla hayale gelmiyen her yeer ve her mala vergi konacaktır. İŞÇİLER, yoksul köylü ve şehirliler bu vergiler altında ezilecektir.

Fiyatların artmasından ve iktisadi hayatın bozulmasından dolayı, Türk Parasının değeri düşmüştür. Bu sebepten hükûmet DEVALÜASYON yapmak zorundadır. DEVALÜASYON demek, «Türk parasının değerini yabancı paralar cinsinden düşürmek demektir.» Yani eskiden 1 Alman Markı, 3 Türk Lirasına değiştiriliyorsa, Devalüasyondan sonra, 1 Alman Markı, 4 Türk Lirasına değiştirilecek demektir. Ve böylece dışardan aldığımız malların Türk Parası cinsinden fiyatı artacaktır. Meselâ: Almanya'dan bir radyo ithal edilse, bu radyo Alman parasıyla 500 mark değerinde olsa : 1 Mark 3 Türk Lirası iken, bu radyonun fiyatı 1500 liradır. Devalüasyondan sonra ise 1 mark 4 Türk lirasına çıkacağından aynı radyonun fiyatı 2000 lira olacaktır.

Devalüasyondan sonra, yeni vergiler de gelince, piyasadaki bütün malların fiyatları iki misline çıkacaktır.

Bu toplu sözleşmede hükûmet maden işçisine 10 lira zam

mite, fabrika müdürünün odasına el koydu ve çalışmaları oradan idare etti. Patron ve bü- memek için birlik olup direnecektir. Direnmelidir.

Türk-İş Kongresi yapıldı

Mayıs ayı içersinde, Türkiye'nin en büyük sendikası olan TÜRK-İŞ Erzurum'da 8.ci kongresini yaptı. Yedi gün süren bu kongrede, işçi sınıfı mücadelesine ihanet edenler bir kere daha açıkça ortaya çıktı.

Türk-İş güçlüdür. Çünkü, 1 milyona yakın üyesi, 10 milyonun üstünde geliri vardır. Fakat Türk-İş yöneticileri Türk işçi sınıfının mücadelesinden yana değillerdir. Onların parololarI, «patrona selâm - muhabbete devam» dır. Çünkü, bu teşkilâtın mayasında ve yöneticilerinin cebinde Amerikan doları vardır. Bu kongrede iki mesele önem kazanmıştır.

Birincisi GENEL GREV. İkincisi: Zonguldak Maden İşçileri Sendikası başkanı Osman İpekçi'nin, Türk-İş genel sekreter yardımcılığına getirilmek istenmesidir.

Sermayedarlar sınıfının birliğine karşı, İŞÇİ SINIFININ BİRLİĞİ İÇİN istenilen GENEL GREV HAKKINA Çalışma Bakanı, «Bunu vermiyeceğiz» diyerek, karşı çıkmıştır. Ve Türk-İş genel başkanı SEYFİ DEMİRSOY da yaptığı konuşmayla, GENEL GREV isteğine bir sünger çekmiştir.

Osman İpekçi'nin genel sekreter yardımcılığına getirilmek istenmesinin sebebi, Zonguldak maden işçilerini uyutmağa çalışmaktır. Yaptıkları hesap şudur: Zonguldak maden işçisi Osman İpekçi'yi istemez. Eğer İpekçi, Ankara'ya gider de, ikinci başkan Zonguldak-da kalırsa işçilerin sesi çıkmaz. Onların da patronlarla dostluğu bozulmaz.

Seçimler sonunda, patronların daha çok tuttuğu sarı sendikacılar, İpekçi'yi yenmiş ve Osman İpekçi de ancak yönetim kuruluna girebilmiştir.

Yeni vergiler ve zamlar geliyor

İşçi ve yoksul halkı sömüren patronların iktidarı BÜTÇEde açık verince, VERGİ diye işçilerin ve yoksul köylülerin günlük nafakasına el atar.

Dış borçlar çok artmıştır. Memlekette patronların, yolsuzlukları, vurgunculukları almış yürümüştür. Bu durumda elbette bütçe açık verecektir. Patronların iktidarı bu yolsuzlukları ve vurgunları durdurmayıp yeni vergilerle kazanç sağlama yoluna gitmektedir. Fakat vergiler ve zamlarla yoksul halkın nafakasından kesilen paralar yine patronların kasasına girecektir.

İşçilerin toplu sözleşmelerle kanı pahasına aldığı zamlar, yeni vergilerle eriyip gidecektir. Patronların iktidarı kaşıkla verdiğini, kepçeyle geri almaktadır.

tı artacaktır. Meselâ: Almanya'dan bir radyo ithal edilse, bu radyo Alman parasıyla 500 mark degerinde olsa : 1 Mark 3 Türk Lirası iken, bu radyonun fiyatı 1500 liradır. Devalüasyondan sonra ise 1 mark 4 Türk lirasına çıkacagından aynı radyonun fiyatı 2000 lira olacaktır.

Devalüasyondan sonra, yeni vergiler de gelince, piyasadaki bütün malların fiyatları iki misline çıkacaktır.

Bu toplu sözleşmede hükümet maden işçisine 10 lira zam verecektir. Fakat toplu sözleşme süresi iki yıl değil, iki buçuk veya üç yıl yapılmak istenecektir. Ve bir dahaki sözleşmede maden işçisine bukadar zam verilmeyecektir.

Bu sefer 216 lira zam alan Karabük demir-çelik işçisine bir dahaki sözleşmede aynı zam verilmeyecektir. Bütün toplu sözleşme zamları dondurulmak istenecektir.

İşte o zaman İşçi Sınıfının mücadelesi şiddetlenecektir. Fabrika işgalleri, GREVLER ve yürüyüşler artacaktır.

A.P. Hükümeti buna mani olmak için şimdiden tedbirler almaktadır. Önce, GREV VE TOPLU SÖZLEŞME KANUNU değiştirilecektir. İşgaller suç sayılacak, işgale katılan işçiler hapse atılmak istenecektir.

Fakat bütün bunlar, ne ekonomik sıkıntıları giderecek, ne de işçi ve emekçi sınıfların mücadelelerini durduracaktır. İşte asıl tehlike o zaman baş gösterecektir. Ya, 1960'daki gibi, «bu karışıklığı ben düzeltirim» diyen Ordu iktidara el koyacak, ya da işler büsbütün karışacaktır.

MADENCİLER,

Mesele budur. Mesele bu sözleşmeyle bitmez ve bitmeyecektir. Mesele yövmiyelere alınacak 10 lira zamla bitmez. Sen daha 10 lirayı almadan, piyasaya 20 lira zam gelecek.

Dünya ve Türkiye büyük bir degişikliğe doğru gitmektedir. Bu akıntı içinde boğulmamak için, bütün işçiler birleşmek zorundadır. Gelecek baskılara karşı koyabilmek için bütün işçiler, kendi öz partisi olan TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ içinde saf tutmak zorundadır. Türkiye İşçi Partisi içinde yer almak, ona sahip çıkmak, idaresine katılmak ve patron iktidarlarına karşı mücadele etmek zorundadır.

Ve İŞÇİLER, yoksul köylüleri müttefik alarak iktidara gelmek zorundadır.

İŞÇİ SINIFI, yoksul köylülerle birlikte SOSYALİST TÜRKİYE'Yİ kurmak zorundadır.

İŞÇİ SINIFININ başka kurtuluş yolu yoktur

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK

SÖMÜRÜCÜYE YUMRUK, işçinin siyasi gazetesi
Sahibi: HÜSAMETTİN GÜVEN
Sorumlu Müdür: A. HAMDİ DİNLER
15 günde bir çıkar. Yıl : 3, Sayı : 27, Fiyatı : 25 Kuruş.
İdare Merkezi: TAFLAN Kahvesi üstü
Mektuplaşma Adresi : P.K. 27 — ZONGULDAK
Dizgi: ARK Matbaası — 27 41 73 — İstanbul
Baskı: HERMON Matbaası Baskı tarihi 8-6-970